

Plébániai Hírlap

Nagyszülők és Idősek IV. Világnapja

Témája: „Ne hagyj magamra öregkoromban” (vö. Zsolt 71:9 – „Öregkoromban se taszíts el magadtól, akkor se hagyj el, ha erőm elfogy!”). Erre a napra az Apostoli Penitenciária teljes bűcsút engedélyez a szokott feltételek mellett (szentségi gyónás, szentáldozás, imádság a Szentatya szándékaira).

A bűcsú a tisztulás állapotában lévő lelkekért is felajánlható. Elnyerhetik továbbá azok a hívek, akik július 28-án kellő időt szentelnek rászoruló vagy nehéz helyzetben lévő idős testvérek meglátogatására (legyenek azok betegek, magányos emberek, fogyatékkal élők).

Teljes bűcsút nyerhetnek – ha lélekben elszakadnak minden bűntől, és szándékukban áll a három szokásos feltétel mielőbbi teljesítése – a beteg idősek, az őket ápoló személyek, és mindazok, akik súlyos okból nem tudják elhagyni otthonukat, de lélekben kapcsolódnak a világnap szertartásaihoz, felajánlva imáikat, életük fájdalmait és szenvedéseit az irgalmas Istennek, különösen, miközben a média közvetíti a szertartásokat.

Az isteni kegyelem elérésének megkönnyítésére a lelkipásztori szeretet által az Apostoli Penitenciária arra kéri a papokat, akik rendelkeznek a gyónás meghallgatásához szükséges felhatalmazással, hogy készségesen és nagylelkűen álljanak rendelkezésre a bűnbocsánat szentségének kiszolgáltatásához.

A Nagyszülők és idősek 4. világnapjára a pápa által választott téma középpontjában a „magány” áll.

A Nagyszülők és idősek 2024-es világnapja az Ima évében zajlik, amelyet Ferenc pápa hirdetett meg, hogy segítse a katolikusokat a 2025-ös szentévre való felkészülésben, amelyet július negyedik vasárnapján ünnepel az egyház, Szent Joachim és Szent Anna, Jézus nagyszülei liturgikus ünnepe közelében. Célja, hogy a katolikusok szerte a világon szánjanak időt az időskorúakra, gondolkodjanak el a nagyszülőktől kapott nagy örökségről és bölcsességről. A világnap idei témája a magány, ami sajnos sok idős ember életében keserű valóság, akik gyakran a kiselejtezés kultúrájának áldozatai (Vatikán)

Porciunkula ünnepére

Az 1216-os esztendő egyik éjszakáján, miközben Ferenc a Porciunkula templomocskájában imádságban és szemlélődésben elmélyülve időzött, a kápolnát egyszer csak hirtelen hatalmas fényesség öntötte el, és az oltár fölött Ferenc a fénybe öltözött Krisztust, s jobbán az ő szentséges anyját látta, nagy számú angyaltól körülvéve. Ferenc, földre lehajtott fejjel, csendben imádta Urát!

Akkor azt kérdezte tőle, hogy mit kívánna a lelkek megmentésére. Ferenc rögtön így válaszolt: „Szentséges Atya, habár nyomorult és bűnös vagyok, azt kérem tőled, hogy mindazok, akik – bűnbánatot tartva és szentgyónáshoz járulva – eljönnek ezt a templomot meglátogatni, részesüljenek bőséges és nagylelkű bocsánatban, minden bűnük teljes eltörlése által”.

„Amit te kérsz, oh Ferenc testvér, az nagy dolog – válaszolta az Úr –, de nagyobb dolgokra is méltó vagy, s többet is fogsz kapni. Meghallgatom a te kéréseidet, azzal a feltétellel, hogy holnap kérjed a földi helytartómtól, az én részemről ezt a bűcsút”. S Ferenc rögtön jelentkezett III. Honoriusz pápánál, aki azokban a napokban Perugiában tartózkodott, és nagy ártatlansággal elmesélte neki a látomást. A pápa figyelmesen meghallgatta és nagy nehezen megadta a beleegyezését. Majd megkérdezte: „Hány évre szeretnéd ezt a bűcsút?”

Ferenc rögtön válaszolta: „Szent Atyám, nem éveket, hanem lelkeket kérek”. És boldogan elindult az ajtó felé, de a pápa hívta: „Hogyan, nem akarsz semmi hivatalos papírt róla?”

És Ferenc: „Szent Atya, számomra elég az ön szava! Ha ez a búcsú Isten műve, akkor ő majd gondoskodik róla, hogy megmutassa az ő művét, nekem nincs szükségem semmiféle dokumentumra, ennek papírja Szentséges Szűz Mária, jegyzője Krisztus és tanúi az angyalok kell, hogy legyenek” És néhány nappal később, az umbriai püspökökkel együtt, a Porziunkulánál összesereglett népnek, könnyekkel a szemében mondta: „Testvéreim, mindannyiunkat a Paradicsomba akarok juttatni!” (II Diploma di Teobaldo című írásból, FF 3391–3397)

Dicsőítés, tanúságtétel, evangelizálás júl. 26. este 6

Ismét Nardán jártunk

A Szombathelyi Egyházmegyei Karitás napközi táborába érkező gyerekeket hétfőtől - péntekig tartalmas programok, kreatív foglalkozások várják. A tábor életéhez hozzá tartozik a hétfői lelki óra. A Karitás tábor 5. hetében János atya ferences szerzetes volt a vendégünk. 50-50 gyermek hallgatta mindkét csoportban a történeteket, Szent Ferenc sebeiről, a szenvedésről és a szeretetről. A foglalkozás végén éneket tanultunk. A gyerekek kvíz feladatokat kaptak és helyesen töltötték ki a teszt lapokat. Tehát figyeltek.

A tábor résztvevői sok-sok foglalkozáson vesznek részt a hét folyamán. Versenyek, kalandok színesítik az itt töltött időt. Minden napra új lehetőség van a hasznos időtöltésre: ima, homokvár-építő verseny, rajz-pályázat, gyöngyfűzés, lovaglás, trambulín, focigála, exatlon, 1perc és nyersz, közös kézművesség, agyagozás, éneklés,... a sor végtelen.

A felső tagozatos gyermekeknek a RÉV Szenvedélybeteg-szolgálat munkatársai prevenciós előadásokat tartanak, többek közt internethasználattal és szerhasználattal kapcsolatban.

"Ha felmerül az a kérdés, hogy miben más ez a karitás tábor, mint a többi katolikus szervezésű, akkor azt látom, hogy a többenél van egyfajta szűrés: egyértelműen a vallásosság a fő szempont, így a lelki élet sokkal intenzívebb tud lenni. Ez a tábor nem erről szól, itt nincsenek előfeltételek, ráadásul sok olyan gyermek van, aki nem vallásos közegeből érkezik. Itt a szeretetre 'megyünk rá'. Mindannyian azon

vagyunk, hogy szeretet adjunk az itteni gyerekeknek, ugyanis sokukon látszik, hogy szeretethiányosak. Próbáljuk azt megmutatni, hogy mi, katolikusok ilyenek vagyunk,

tudunk nyitni mások felé. Egyfajta ökumené is ez talán..." A sok mosoly és a boldog, vidám gyermekarc látványa mindent elmond. (Fábián András, IV. éves szeminarista)

Hirdetések

A mai napon ünnepeljük a **nagyszülők és idősek 4. világnapját**. Ez alkalmából július 28-ára az Apostoli Penitenciária teljes búcsút kínál az időseknek és azoknak a híveknek, akik „a bűnbánat és a szeretet lelkiségétől” indítva részt vesznek a különböző szentmiséken szerte a világon. Hasonlóképpen a betegeknek, az őket ápolóknak és mindenkinek, aki nem tudja elhagyni lakóhelyét, de lélekben csatlakozik a szertartásokhoz. A szentmisék végén külön imádkozunk a nagyszülőkért.

Augusztus 2-án, pénteken van **templomunk felszentelésének 390. évfordulója és egyben az Assisibeli Angyalos Boldogasszony kápolna (Porciunkula) ünnepe**. Az esti 6 órai ünnepi szentmisét **Gyárfás Ádám** újmisésként mutatja be templomunkban. Ezen a napon **teljes búcsú** nyerhető a szokásos feltételekkel: szentgyónás, szentmisén való részvétel szentáldozással és a Szentatya szándékára Hiszekegy, Miatyánk és Dicsőség elimádkozása.

Augusztus 1.-jén csütörtökön a Székesegyházban a 19 órai püspöki szentmise után, 19.30-kor együtt imádkozunk **papi és szerzetesi hivatásokért** Főpásztorunk vezetésével. Várunk mindenkit.

A jövő vasárnaptól, augusztus első vasárnapjától fogva a **déli 12-es szentmisét Brenner József nagyprepost és Pergel Gyula kanonok úr** celebrálja. Számunkra végtelenül nagy megtiszteltetés, hogy egyházmegyénk vértanú papjának testvére, akit templomunkban kereszteltek és többször vállalt már itt szolgálatot idős napjaiban szívesen jön újra közénk.